

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 615

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
13. — Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 17—27 iulie 2018	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 225 din 17 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	2–5
Decizia nr. 286 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa	6–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
503. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării	13–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.249. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru abrogarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 239/2009 privind interdicția pescuitului în timpul nopții	16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 17—27 iulie 2018**

În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările ulterioare,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 17—27 iulie 2018, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Iulian-Claudiu Manda, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 16 iulie 2018.

Nr. 13.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 225

din 17 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de F. Antonio Lenhard Graf și I. Mirel Octavian Fota în dosarele nr. 3.125/101/2016 și nr. 2.963/101/2016* ale Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Costel Jurubiță în Dosarul nr. 2.230/113/2016 al Tribunalului Brăila — Secția I civilă, de G. Gheorghe Sorin Florea în Dosarul nr. 48/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și de Ștefan Valentin Beznea în Dosarul nr. 5.347/105/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă. Excepțiile de neconstituționalitate constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 3.288D/2016, nr. 765D/2017, nr. 1.201D/2017, nr. 1.510D/2017 și nr. 2.082D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 3 aprilie 2018, cu participarea autorului excepției Ștefan Valentin Beznea, prin avocat Emanoil Dănilă, cu împuternicire avocațială la dosar, și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a dispus conexarea dosarelor Curții Constituționale nr. 765D/2017, nr. 1.201D/2017, nr. 1.510D/2017 și nr. 2.082D/2017 la Dosarul nr. 3.288D/2016, iar, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 396 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de 17 aprilie 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 7 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.125/101/2016, și Încheierea din 27 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.963/101/2016*, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea**

nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu trimitere la sintagma „în activitate”. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de F. Antonio Lenhard Graf și de I. Mirel Octavian Fota cu prilejul soluționării contestațiilor formulate împotriva deciziilor adoptate de Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne, precum și a hotărârilor adoptate de Comisia de contestații din cadrul Ministerului Afacerilor Interne — Casa de Pensii Sectorială prin care li s-au respins cererile de acordare a pensiei anticipate parțiale.

4. Prin Încheierea din 7 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.230/113/2016, **Tribunalul Brăila — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015**. Excepția a fost ridicată de Costel Jurubiță cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei adoptate de Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne, precum și a hotărârii adoptate de Comisia de contestații din cadrul Ministerului Afacerilor Interne — Casa de Pensii Sectorială prin care i s-a respins cererea de acordare a pensiei anticipate parțiale.

5. Prin Încheierea din 10 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 48/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 223/2015**. Excepția a fost ridicată de G. Gheorghe Sorin Florea cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Apărării Naționale prin care i s-a respins cererea de acordare a pensiei anticipate parțiale.

6. Prin Încheierea din 6 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.347/105/2016, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015**. Excepția a fost ridicată de Ștefan Valentin Beznea cu prilejul soluționării unei acțiuni formulate în contradictoriu cu Casa de Pensii a Ministerului Administrației și Internelor.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care reglementează condițiile acordării pensiei de serviciu, a pensiei de serviciu anticipate și a pensiei de serviciu anticipate parțiale sunt neconstituționale, întrucât se referă doar la militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, în activitate, iar nu și la persoanele trecute în rezervă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015. Astfel, se creează o situație discriminatorie.

8. De asemenea, întrucât legea amintită retroactivează pentru persoanele care au deja calitatea de pensionari, însă nu se aplică pentru cei trecuți în rezervă anterior intrării acesteia în vigoare, autorii excepției consideră că sintagma „în activitate” este în contradicție și cu art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens arată că, din interpretarea dispozițiilor de lege criticate, se ajunge la situația în care persoanelor care au beneficiat de pensie în temeiul Legii nr. 263/2010 să li se aplice prevederile Legii nr. 223/2015, însă persoanelor care au fost trecute în rezervă înainte de adoptarea Legii nr. 223/2015 să nu li se acorde acest drept.

9. Totodată, autorii susțin că textele de lege supuse analizei de constituționalitate sunt contrare și prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, întrucât, deși au contribuit la sistemul unic de pensii militare, nu pot beneficia de pensie în același sistem.

10. În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată și că dispozițiile art. 18 din Legea nr. 223/2015 sunt neclare. Astfel, sintagma „în activitate” se contrazice cu

dispozițiile prevăzute la lit. a) ale aceluiași articol de lege, în care se arată că „sunt trecuți în rezervă ori au încetat raporturile de serviciu, ca urmare a reorganizării unor unități și a reducerii unor funcții din statele de organizare”. Folosirea timpului trecut — „au încetat” —, prin raportare la prevederile ce stabilesc dreptul la pensie la timpul prezent — „au dreptul la pensie anticipată parțială” — se contrazice, iar această contradicție nu este conformă scopului urmărit de legiuitor, și anume de a recunoaște dreptul la pensie de serviciu parțială și persoanelor cărora le-au încetat raporturile de serviciu anterior, chiar dacă nu mai sunt în vigoare la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, așa cum reiese și din conținutul dispozițiilor art. 19 și 63 din aceeași lege.

11. **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt conforme cu prevederile constituționale. În acest sens, arată că este la aprecierea legiuitorului de a prevedea condițiile și criteriile necesare a fi îndeplinite pentru a beneficia de o anumită categorie de pensie sau alta, cu condiția de a nu încălca exigențele constituționale. Pentru deschiderea dreptului la pensie, legiuitorul a prevăzut existența unui stagi de cotizare minim sau complet și o vârstă standard de pensionare. Este constituțional ca dreptul la pensie să se acorde doar personalului „în activitate”, deoarece acesta este un beneficiu pentru a recompensa munca depusă într-un anumit domeniu, în cazul de față, activitatea militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici. Prin excluderea persoanelor care au făcut parte din sistem, însă nu mai au calitatea de militar, polițist sau funcționar public cu statut special la data intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015 și a îndeplinirii condițiilor de pensionare prevăzute de acest act normativ, nu se încalcă prevederile constituționale invocate de autorii excepției, întrucât stagiul de cotizare poate fi valorificat în sistemul public de pensii reglementat de Legea nr. 263/2010.

12. **Tribunalul Brăila — Secția I civilă și Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

13. **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă** arată că dispozițiile de lege criticate nu sunt discriminatorii, întrucât categoriile de persoane comparate de autorii excepției nu se află în aceeași situație.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, dispozițiile de lege criticate necontravenind prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

16. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, amintește că pensia militară de stat nu este o pensie bazată pe contributivitate, ci una derogatorie de la principiul contributivității, astfel că se plătește de la bugetul de stat și nu din bugetul asigurărilor sociale. Normele criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări.

17. Cât privește pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii civile, Avocatul Poporului arată că

dispozițiile de lege criticate nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi.

18. În sfârșit, amintește că norma de lege criticată are un conținut asemănător art. 14 din Legea nr. 164/2001, care a fost analizat de Curtea Constituțională, respingând criticile de neconstituționalitate formulate prin deciziile nr. 351 din 28 iunie 2005, nr. 404 din 28 octombrie 2003 și nr. 18 din 21 ianuarie 2003.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum rezultă din încheierile de sesizare, dar și din motivarea autorilor excepției, îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015. Astfel, Curtea constată că, deși unele dintre instanțele de judecată au menționat în dispozitivul încheierilor de sesizare art. 18 din Legea nr. 223/2015, critica autorilor excepției se rezumă la dispozițiile alin. (1) ale acestui articol de lege, respectiv la acele dispoziții care conțin sintagma „în activitate”. Prevederile de lege criticate au următorul conținut

— Art. 16 alin. (1): „*Au dreptul la pensie de serviciu pentru limită de vârstă militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, în activitate, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) *au împlinit vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă;*

b) *au o vechime efectivă de cel puțin 25 de ani, din care cel puțin 15 ani reprezintă vechimea în serviciu.*”;

— Art. 17 alin. (1): „*Au dreptul la pensie de serviciu anticipată militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, în activitate, care îndeplinesc cumulativ condițiile de vechime prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b), au împlinit vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă diminuată cu 5 ani și se află în una dintre următoarele situații:*

a) *sunt trecuți în rezervă ori au încetat raporturile de serviciu ca urmare a reorganizării unor unități și a reducerii unor funcții din statele de organizare, precum și pentru alte motive sau nevoi ale instituțiilor din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale;*

b) *sunt trecuți în rezervă sau direct în retragere ori au încetat raporturile de serviciu ca urmare a clasării ca inapt sau apt limitat pentru serviciul militar/serviciu de către comisiile de expertiză medico-militară.*”;

— Art. 18 alin. (1): „*Au dreptul la pensie de serviciu anticipată parțială militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, în activitate, care au o vechime efectivă de minimum 20 de ani, dintre care cel puțin 10 ani vechime în serviciu, și care se află în una dintre următoarele situații:*

a) *sunt trecuți în rezervă ori au încetat raporturile de serviciu, ca urmare a reorganizării unor unități și a reducerii unor funcții din statele de organizare, precum și pentru alte motive sau nevoi ale instituțiilor din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale;*

b) *sunt trecuți în rezervă sau direct în retragere ori au încetat raporturile de serviciu ca urmare a clasării ca inapt sau apt limitat pentru serviciul militar/serviciu de către comisiile de expertiză medico-militară.*”

22. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie și art. 53 privind condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți.

23. **Examinând excepția de neconstituționalitate**, Curtea constată că aceasta are ca obiect dispozițiile Legii nr. 223/2015, prin care se reglementează condițiile acordării pensiei de serviciu pentru limită de vârstă, pensiei de serviciu anticipate și pensiei de serviciu anticipate parțiale în sistemul pensiilor militare de stat. Aceste pensii sunt mai avantajoase decât alte tipuri de pensii, acordate altor categorii profesionale, legiuitorul întemeindu-și această opțiune legislativă pe principiul „*recunoștinței față de loialitatea, sacrificiile și privațiunile suferite de militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și familiile acestora pe timpul carierei*” pe care, de altfel, îl menționează în art. 2 lit. f) din Legea nr. 223/2015. Aceasta este și motivul pentru care obținerea pensiei militare de stat este supusă unor condiții stricte și limitative.

24. Astfel, pentru a obține pensie de serviciu pentru limită de vârstă în sistemul pensiilor militare de stat, art. 16 din Legea nr. 223/2015 impune trei cerințe: una dintre acestea privește calitatea titularului acestui tip de pensie, a doua se referă la vârsta de pensionare, iar a treia are în vedere vechimea efectivă și în principal vechimea în serviciu. Cât privește calitatea titularului pensiei de serviciu, textul de lege se referă la „*militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, în activitate*”. Vârsta standard de pensionare este de 60 de ani, vârsta ce se va atinge printr-o creștere treptată, iar vechimea efectivă cerută este de cel puțin 25 de ani, din care cel puțin 15 ani reprezintă vechimea în serviciu.

25. Obținerea pensiei de serviciu anticipate, reglementate de art. 17 din Legea nr. 223/2015, presupune o scădere a vârstei de pensionare cu 5 ani, dar și existența unor situații care justifică acordarea acestui tip de pensie în aceste condiții mai avantajoase, respectiv trecerea în rezervă ori încetarea raporturilor de serviciu ca urmare a reorganizării unor unități și a reducerii unor funcții din statele de organizare, precum și pentru alte motive sau nevoi ale instituțiilor din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale; ori trecerea în rezervă sau direct în retragere ori încetarea raporturilor de serviciu ca urmare a clasării ca inapt sau apt limitat pentru serviciul militar/serviciu de către comisiile de expertiză medico-militară.

26. În sfârșit, acordarea pensiei anticipate parțiale, la care se referă art. 18 din Legea nr. 223/2015, permite scăderea cu până la 5 ani a vechimii efective și a vechimii în serviciu, dar este condiționată, de asemenea, de aceleași situații menționate la art. 17, privind trecerea în rezervă ori încetarea raportului de serviciu.

27. Analizând în continuare critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 ar fi discriminatorii, întrucât nu se aplică și persoanelor trecute în rezervă anterior intrării în vigoare acestei legi, Curtea amintește că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări*

sociale publice sau private, prevăzute de lege [...]. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a interpretat aceste prevederi constituționale în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului „atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor.” (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007.) De asemenea, libertatea de care dispune legiuitorul în reglementarea dreptului la pensie îi dă acestuia posibilitatea de a stabili în mod concret categoriile de persoane care beneficiază de acest drept în condiții speciale, precum și cerințele de stagiu de cotizare, vechime în muncă sau de vârstă aplicabile acestora, Curtea Constituțională statuând, în mod constant, că „legiuitorul este în drept, în considerarea unor situații deosebite, să adopte, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socio-profesionale.” (Decizia nr. 1.140 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008).

28. Prin urmare, Curtea reține că prevederea unor condiții limitative care permit obținerea unei pensii de serviciu în sistemul pensiilor militare de stat este în perfect acord cu prevederile constituționale ale art. 47 alin. (2). De asemenea, aceste criterii legale nu sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție atât timp cât nu creează diferențe de tratament între persoane aflate în situații identice.

29. Autorii excepției de neconstituționalitate sunt nemulțumiți însă de faptul că dispozițiile de lege criticate nu se aplică și persoanelor care au fost trecute în rezervă anterior datei intrării în vigoare a legii, ci doar celor care vor fi trecute în rezervă după această dată.

30. Referitor la o critică asemănătoare, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a arătat că „este evident că persoanele care se pensionează ca militari activi se află într-o situație obiectiv diferită față de cele care au fost trecute în rezervă la o dată la care nu îndeplineau condițiile de pensionare ori pentru că nu aveau împlinită vârsta sau pentru că nu aveau încă vechimea totală necesară.” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 496 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 14 octombrie 2005).

34. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de F. Antonio Lenhard Graf și I. Mirel Octavian Fota în dosarele nr. 3.125/101/2016 și nr. 2.963/101/2016* ale Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Costel Jurubiță în Dosarul nr. 2.230/113/2016 al Tribunalului Brăila — Secția I civilă, de G. Gheorghe Sorin Florea în Dosarul nr. 48/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și de Ștefan Valentin Beznea în Dosarul nr. 5.347/105/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Brăila — Secția I civilă, Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

31. De altfel, chiar dacă instanța de contencios constituțional ar aprecia că persoanele care au trecut în rezervă ori cărora le-a încetat raportul de serviciu anterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015 ar fi îndreptățite la obținerea unei pensii de serviciu potrivit acestui act normativ, nu ar putea statua că aceștia se supun aceluiași reglementări ca militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, „în activitate”, declarând ca neconstituțională această sintagmă din cuprinsul art. 16 alin. (1), art. 17 alin. (1) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, întrucât astfel s-ar substitui legiuitorului prin completarea legii și stabilirea unui tratament juridic uniform pentru persoane aflate în situații diferite, încălcând astfel principiul separației puterilor în stat, consacrat prin art. 1 alin. (4) din Constituție.

32. Analizând în continuare critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 15 alin. (2) Constituție, Curtea consideră că aceasta nu este susținută, de vreme ce dispozițiile de lege criticate se aplică situațiilor născute după intrarea lor în vigoare, respectiv militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, în activitate, care solicită acordarea pensiei de serviciu pentru limită de vârstă, a pensiei de serviciu anticipate ori a celei anticipate parțiale după intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015.

33. În sfârșit, în ceea ce privește critica ce vizează pretinsa neclaritate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, Curtea observă că aceasta pune în discuție o dificultate de interpretare a textului de lege, cauzată de faptul că sunt folosite verbe la timpuri diferite. Examinând dispozițiile de lege criticate, Curtea apreciază că interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 clarifică modul în care acest text trebuie să fie aplicat. Astfel, textul de lege se referă la acordarea pensiei de serviciu anticipate militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, care sunt „în activitate” și care solicită deschiderea dreptului la pensie după intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015. Această ipoteză exclude interpretarea autorilor excepției, în sensul că aceste dispoziții legale ar prevedea acordarea pensiei de serviciu anticipate persoanelor care „au încetat raporturile de serviciu” anterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 286

din 26 aprilie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016
privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite,
în integralitatea sa**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.260/301/2016, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul Curții Constituționale nr. 28D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 41D/2017, nr. 74D/2017, nr. 91D/2017, nr. 97D/2017, nr. 100D/2017, nr. 124D/2017, nr. 130D/2017, nr. 219D/2017, nr. 246D/2017, nr. 257D/2017, nr. 353D/2017, nr. 426D/2017, nr. 436D/2017, nr. 454D/2017, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate, și anume, prevederile Legii nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 25.345/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 9.263/231/2016 al Judecătoria Focșani — Secția civilă, de Societatea ING Bank în Dosarul nr. 15.028/196/2016 al Judecătoria Brăila — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 25.962/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 17.733/197/2016 al Judecătoria Brașov — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și Kruk România — S.R.L. (cesionar al Piraeus Bank România — S.A.) în Dosarul nr. 2.773/740/2016 al Judecătoria Alexandria, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 19.577/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 20.041/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.708/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 23.767/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 10.581/236/2016 al Judecătoria Giurgiu — Secția civilă, de

Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 14.256/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 8.277/200/2016 al Judecătoria Buzău — Secția civilă, precum și de către Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 17.657/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 28D/2017, nr. 41D/2017, nr. 74D/2017, nr. 91D/2017, nr. 97D/2017, nr. 100D/2017, nr. 124D/2017, nr. 130D/2017, nr. 219D/2017, nr. 246D/2017, nr. 257D/2017, nr. 353D/2017, nr. 426D/2017, nr. 436D/2017 și nr. 454D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 41D/2017, nr. 74D/2017, nr. 91D/2017, nr. 97D/2017, nr. 100D/2017, nr. 124D/2017, nr. 130D/2017, nr. 219D/2017, nr. 246D/2017, nr. 257D/2017, nr. 353D/2017, nr. 426D/2017, nr. 436D/2017 și nr. 454D/2017 la Dosarul nr. 28D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.260/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 28D/2017.

10. Prin Încheierea din 13 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 25.345/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 41D/2017.

11. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.263/231/2016, **Judecătoria Focșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, și, în special, a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 74D/2017.

12. Prin Încheierea din 20 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.028/196/2016, **Judecătoria Brăila — Secția**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 91D/2017.

13. Prin Încheierea din 22 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 25.962/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 97D/2017.

14. Prin Încheierea din 9 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.733/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3—5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 100D/2017.

15. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.773/740/2016, **Judecătoria Alexandria a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 124D/2017.

16. Prin Încheierea din 7 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 19.577/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 130D/2017.

17. Prin Încheierea din 10 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.041/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 219D/2017.

18. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.708/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 246D/2017.

19. Prin Încheierea din 23 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 23.767/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 257D/2017.

20. Prin Încheierea din 7 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.581/236/2016, **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, mai puțin a sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile” cuprinsă în art. 11 teza întâi din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 353D/2017.

21. Prin Încheierea din 20 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.256/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 426D/2017.

22. Prin Încheierea din 20 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.277/200/2016, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 436D/2017.

23. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.657/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 454D/2017.

24. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, de Societatea Piraeus Bank România — S.A., de Societatea ING Bank, de Societatea Alpha Bank România — S.A., precum și de către Kruk România — S.R.L. (cesionar al Piraeus Bank România — S.A.), în cauze având ca obiect Legea nr. 77/2016.

25. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele acesteia susțin că legiuitorul intervine asupra unor raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești, care se bucură de autoritate de lucru judecat; se arată, astfel, că prin reglementarea criticată, și anume art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, s-a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite. Autoarele arată, în esență, că se încalcă principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât i se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Se mai arată că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garanției executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia. Art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica expres textul/articolul de la care se derogă. În sfârșit, întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

26. De asemenea arată că prevederile art. 3, 4, 6, 7, 8 din Legea nr. 77/2016 contravin exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se arată, astfel, că modificarea/reasezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Tot în acest context se arată că art. 7 din lege stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă. Se apreciază, totodată, că art. 8 din lege încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai arată că previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului; or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului, încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii, ceea ce conferă caracterul neconstituțional al art. 5 alin. (2) și 10 din Legea nr. 77/2016.

27. Cu privire la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care prevederile art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale. În același sens se arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat, atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului, în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*.

28. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Se mai precizează că prevederile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din Legea nr. 77/2016 au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ.

29. Cu privire la încălcarea art. 21 din Constituție se arată că art. 4 și art. 7 din Legea nr. 77/2016 dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din lege limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

30. Cu privire la încălcarea art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție se apreciază că, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016. De asemenea, pentru aceleași motive, este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege; se mai indică faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai indică faptul că, prin efectul art. 3 din lege, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

31. Cu privire la încălcarea art. 45 din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de

a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține, așadar, că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

32. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție se apreciază că art. 3 și 4 din Legea nr. 77/2016 permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datorilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al imprevizunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și ale debitorului.

33. Cu privire la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție se arată că Legea nr. 77/2016, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară. Din moment ce legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, lege organică, se subliniază că și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate ca lege organică.

34. Cu privire la încălcarea art. 135 din Constituție se apreciază că art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și art. 10 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea, în ansamblul său, favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

35. Cu privire la încălcarea art. 148 din Constituție, autoarele excepției au invocat caracterul contrar al legii prin raportare la Directiva 2014/17/UE și, în special, față de art. 43 alin. (1) al acesteia. Se arată că, astfel, că Legea nr. 77/2016 este contrară Directivei 2014/17/UE, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil. În fine, se mai arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens dispune și art. 43 din Directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, autoarele excepției apreciază că este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională.

36. **Judecătoria Iași — Secția civilă** în dosarele Curții Constituționale nr. 130D/2017 și nr. 454D/2017, **Judecătoria**

Sectorului 4 București în Dosarul Curții Constituționale nr. 41D/2017, **Judecătoria Focșani — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 74D/2017, **Judecătoria Brăila — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 91D/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 257D/2017, **Judecătoria Brașov — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 100D/2017, precum și **Judecătoria Sectorului 4 București** în Dosarul Curții Constituționale nr. 426D/2017 apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

37. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 219D/2017 și **Judecătoria Buzău — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 436D/2017 apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

38. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 28D/2017 și **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 246D/2017 apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

39. **Judecătoria Iași — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 97D/2017 și **Judecătoria Alexandria** în Dosarul Curții Constituționale nr. 124/2017, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-au exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, nici **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă** în Dosarul Curții Constituționale nr. 353D/2017 nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, apreciind că această împrejurare ar putea fi interpretată de părți ca o antepunțare, „având în vedere că dezlegarea excepției de neconstituționalitate impietează asupra modului în care va fi soluționată cauza pe fondul ei.”

40. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

41. **Guvernul** a formulat punctul său de vedere, în dosarele Curții Constituționale 28D/2017, nr. 41D/2017, nr. 91D/2017, nr. 97D/2017, nr. 124D/2017, nr. 353D/2017 și nr. 426D/2017, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, ca neîntemeiate, respectiv ca inadmisibile, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, și anume, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017.

42. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

43. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

44. Din examinarea dispozitivului încheierilor de sesizare și a criticilor formulate, Curtea observă că, pe lângă invocarea, în mod individual, a unor prevederi ale Legii nr. 77/2016, acest act normativ este criticat, în majoritatea cauzelor, în integralitatea sa. Așa fiind, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor

asumate prin credite, în integralitatea sa, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

45. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) [coroborat cu art. 126 alin. (1)] și art. 1 alin. (5) care consacră principiul securității juridice, al previzibilității și accesibilității normei legale, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la regimul juridic al proprietății, art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

46. Examinând excepția de neconstituționalitate formulată în prezentele cauze, Curtea constată că, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei[...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, Curtea reține ca element comun situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autoarele excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

47. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

48. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, s-a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai

în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) — în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Prin urmare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, a fost pronunțată ulterior sesizării instanței constituționale în prezentele cauze, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5), (6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

49. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și art. 6 din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Este de observat că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 și art. 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

50. Cu privire la constituționalitatea art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, prin care Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin aceste prevederi din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecat. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate

din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic, prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una pre-procesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge de termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

51. În acest context, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că aceste prevederi legale reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs.

52. Astfel, Curtea a constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, iar suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socio-economice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist — consumator, în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere, apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în

mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauza care tranșează problema litigioasă dintre părți.

53. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportat la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej, s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, ca nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

54. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor

dintre debitor și creditor riscul supraadăugat. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

55. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

56. Referitor la critica de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2017, paragrafele 107—108, Curtea a statuat că „în ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, care se referă la lege în ansamblul său, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât Legea nr. 77/2016 a fost adoptată ca o lege ordinară. Or, în condițiile în care se instituie un regim derogatoriu de la regimul general al proprietății [care este reglementat, potrivit art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin lege organică], această derogare trebuie operată tot printr-o lege organică. În acest context se menționează, cu titlu de exemplu, art. 8 alin. (1) din lege prin care se reglementează posibilitatea pentru instanța de judecată de a obliga creditorul să devină titular al dreptului de proprietate asupra imobilului. Așadar, critica de neconstituționalitate formulată de autorii excepției de neconstituționalitate se raportează la problema reglementării printr-o lege ordinară, cum este Legea nr. 77/2016, a unor situații care vizează aspecte importante legate de dreptul de proprietate (precum transmiterea forțată a unui imobil în patrimoniul creditorului). Curtea a reținut că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un

regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată". În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 566 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2018.

57. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

58. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, referitor la celelalte prevederi ale acestui act normativ,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din același act normativ, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 14.260/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 25.345/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 9.263/231/2016 al Judecătoriei Focșani — Secția civilă, de Societatea ING Bank în Dosarul nr. 15.028/196/2016 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 25.962/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 17.733/197/2016 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și Kruk România — S.R.L. (cesionar al Piraeus Bank România — S.A.) în Dosarul nr. 2.773/740/2016 al Judecătoriei Alexandria, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 19.577/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 20.041/303/2016 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.708/300/2016 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 23.767/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 10.581/236/2016 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 14.256/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București, de Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 8.277/200/2016 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă, precum și de către Societatea Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece, în Dosarul nr. 17.657/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din același act normativ, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la celelalte prevederi ale aceluiași act normativ, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești, și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică către Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Focșani — Secția civilă, Judecătoria Brăila — Secția civilă, Judecătoria Brașov — Secția civilă, Judecătoria Buzău — Secția civilă, Judecătoria Alexandria, precum și către Judecătoria Giurgiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și luând în considerare art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile ce alcătuiesc domeniul public al statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu

modificările și completările ulterioare, ca urmare a reevaluării, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Apelor și Pădurilor și Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 5 iulie 2018.
Nr. 503.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, a căror valoare de inventar se actualizează ca urmare a reevaluării

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	36904099	Ministerul Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	RO 24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal de credite, institute naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, și după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. crt.	Nr. M.F.P	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Valoare de inventar actualizată (lei)
1	63017	8.28.01	Clădire Stație SUHA	S constr. = 168 mp	Țara: România; județul: Suceava; comuna Stulpicani; —; nr.: —; INHGA	87.667
2	63818	8.03.09	Regularizări DA Siret	Lungime = consolidare râu Siret, L reg = 2.370 m, L ap = 3.910 m, L cons = 0,18 km ml; suprafața regularizată = mp; codul hidrografic al cursului de apă =; CF =;	Țara: România; județul: Vrancea; —; —; nr.: —; DA Siret	18.251.178
3	63980	8.03.11	foraje DA Siret	Nr. foraje = 38; suprafață ocupată de foraje = mp; CF =;	Țara: România; județul: Suceava; —; —; nr.: —; DA Siret	145.255
4	64191	8.17.02	Baraj și acumulare priză Pașcani	Baraj mobil beton, S totală = 625.477 mp, St_lac = 606.611 mp, St_baraj_priză = 18.866 mp, S constr_C1-baraj = 848 mp, S constr_C2-canal_deversor = 3.359 mp, S constr_C3-rizbermă = 1.078 mp, S constr_C4-stație_pompe = 96 mp, S constr_C5-anexă = 7 mp, S constr_C6-grup_sanitar = 2 mp, CF nr. 63387, UAT Pașcani	Țara: România; județul: Iași; municipiul Pașcani; —; nr.: —;	9.227.679
5	64198	8.17.02	Acumulare Bucecea	Volum total 25 mil. mc baraj de pământ	Țara: România; județul: Botoșani; orașul Bucecea; —; nr.: —; Botoșani	54.939.271
6	64201	8.17.03	Baraj priză + stație pompare Mihoveni	baraj mobil beton stație pompare, 0,4 mil. mc, beton, pământ	Țara: România; județul: Suceava; satul Mihoveni; —; nr.: —; Suceava	35.727.715
7	64636	8.03.09	Regularizări DA Siret	consolidare mal drept Siret la lunca Pașcani, 9.600 mp, 5.132 m beton, anrocament	Țara: România; județul: Iași; municipiul Pașcani; —; nr.: —; Iași	1.746.218
8	64676	8.03.09	Regularizări DA Siret	regularizare pârâu Biserici, 3,7 km, 7.200 mp beton	Țara: România; județul: Neamț; MRJ Piatra-Neamț; —; nr.: —; Neamț	901.075
9	64683	8.03.09	Regularizări DA Siret	regularizare pârâu Hamzoaia 0,9 km, 4.103 mp, beton	Țara: România; județul: Neamț; satul Hamzoaia; —; nr.: —; Neamț	665.736
10	64685	8.03.09	Regularizări DA Siret	regularizare pârâu Tașca 0,5 km, 1.174 mp, beton	Țara: România; județul: Neamț; comuna Tașca; —; nr.: —; Neamț	545.548
11	64696	8.03.09	Regularizări DA Siret	Lungime = amenajare râu Siret, 678.326 mp, L înd = 29.100 m, L reg = 1.200 m, L ap = 1.630 m, beton, anrocament, pământ ml; suprafața regularizată = mp; codul hidrografic al cursului de apă =; CF =;	Țara: România; județul: Neamț; comuna Tămășeni; —; nr.: —; Neamț	24.526.477
12	65148	8.28.01	Clădire stație hidro Piatra-Neamț + foraje și construcții anexe	Sconstr — 60 mp, sdesf — 180 mp, P + 1, zidărie BCA, Scurte — 1.230 mp, apă, canal, en. electr., telefon	Țara: România; județul: Neamț; MRJ Piatra-Neamț; Str. Sirenei; nr.: —; 21	97.209

Nr. crt.	Nr. M.F.P	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Valoare de inventar actualizată (lei)
13	65160	8.28.01	Canton Măicânești	Suprafață teren = 13.339 mp; suprafață construită = S_C1-canton = 111 mp, S_C2-magazie = 33 mp; suprafață desfășurată = S_C1-canton = 111 mp, S_C2-magazie = 33 mp; tip clădire = P, beton, zidărie BCA, apă, canal, energie electrică, telefon ; CF = 50723, UAT Măicânești	Țara: România; județul: Vrancea; comuna Măicânești; —; nr.: —; Vrancea	7.385
14	65164	8.28.01	Clădire stație hidro Onești+ foraje + construcții-anexe	S constr. = 105 mp, S desf. = 220 mp, P + 1, beton, zidărie BCA, Scurte = 775 mp, apă, canal, energie electrică, telefon	Țara: România; județul: Bacău; municipiul Onești; —; nr.: —; DA Siret	156.165
15	65186	8.28.01	Clădire stație hidro Vatra Dornei + construcții-anexe	S constr = 91 mp, S teren = 2.106 mp, P + 1, zidărie BCA, apă ,canal. en. electr., telefon	Țara: România; județul: Suceava; municipiul Vatra Dornei; —; nr.: —; DAS	96.235
16	108472	8.03.11	foraje de studii	Nr. foraje = 48; suprafață ocupată de foraje = mp; CF =	Țara: România; județul: Neamț; —; —; nr.: —; DAS	187.116
17	108473	8.03.11	foraje de studii	107 foraje	Țara: România; județul: Bacău; —; —; nr.: —; DAS	7.799.579
18	154753	8.03.09	îndiguire mal drept râu Tazlău	Lungime dig apărare = 0,8 km	Țara: România; județul: Bacău; comuna Helegiu; —; nr.: —; DAS	846.772
19	154798	8.03.09	regularizare pârâu Borca și Sabasa	L_Regularizare albie = 10 km	Țara: România; județul: Neamț; comuna Borca; —; nr.: —; DAS	9.574.077
20	156631	8.05.01	teren	Suprafața terenului = 35.828 mp, CF nr. 60915	Țara: România; județul: Iași; comuna Alexandru I. Cuza; —; nr.: —; extravil sat Scheia	4.241
21	161080	8.03.11	foraj piezometric Asău	Nr. foraje = 1, foraj de monitorizare calitativă a apelor subterane, H = 12 m; suprafață ocupată de foraje = mp; CF =	Țara: România; județul: Bacău; comuna Asău; —; nr.: —	4.968
22	161081	8.03.11	Foraj piezometric Mărgineni	Nr. foraje = 1, foraj de monitorizare calitativă a apelor subterane, H = 12 m ; suprafață ocupată de foraje = mp; CF =	Țara: România; județul: Bacău; comuna Mărgineni; —; nr.: —;	7.280
23	161300	8.03.09	Amenajare pârâu Cașin	Lungime = apărare de mal gabioane L = 0,65 km; suprafața regularizată = mp; codul hidrografic al cursului de apă =; CF =	Țara: România; județul: Bacău; comuna Cașin; —; nr.: —;	988.962

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru abrogarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 239/2009 privind interdicția pescuitului în timpul nopții

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 6.364 din 10.07.2018 al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, ținând cont de prevederile art. 8 lit. a) și d) și art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare prevederile:

— art. 7 pct. A lit. a), d), e), g) din Hotărârea Guvernului nr. 545/2010 privind organizarea, structura și funcționarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, cu modificările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 239/2009 privind interdicția pescuitului în timpul nopții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 5 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dănuț Alexandru Potor,
secretar de stat

București, 12 iulie 2018.
Nr. 1.249.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 094807